

тель-а-тъ, на учитель-а (учителя); така и славей-а-тъ, на славей-а славеиа (ако заменимъ ѣ-то съ і-і); отъ това се види, а и въ старобългарский-тъ езикъ — който, не трѣбва да забравимъ, секога трѣбва да ни е основа — пощо сж тѣзи думи забележени на край съ ъ, думамъ видисе, че тѣзи букви сж въ коренъ-тъ. Тука ще забележж, че ако ищемъ да пишемъ букви, и да имъ не четемъ гласъ-тъ, то трѣбва при такива случки: *жители, славей-и — славеи-и* (по добръ), гдѣто изисква потрѣбата на езика, а не въ родъ-и и жен-и, коието нема никакво значеніе.

7. На странж 25 подъ брой 44 *ета ѡл* (по какви основи?) *ена* и *еса* по нашето мненіе не сж приставки. Сички-тъ имена отъ среденъ родъ иматъ въ м. число *а*, а другото е въ коренъ-тъ или вмѣтка: *има — име* ч. м. *имен-а*; *теля — теле* ч. м. *телет-а* (при телци и теленца), *небо* ч. м. *небес-а*.

8. Още на страна 9. подъ брой 19, Г. Момчиловъ посочва за мъжки родъ членъ въ двѣ форми *а* или *тъ*. Това повторява и на стр. 28 гдѣто особно говори за членъ-тъ. Умованьето на Г. Момчилова за този членъ, мислимъ, нема си никакъ мѣстото. Защо когато той *А* то показва чи станало отъ трето личното мѣстоименіе *и*, дали оттамъ ще покаже че сж станали и *О* и *Е* като дохождатъ и тѣ въ отредениятъ видъ на имената: *орачо, коньо, деньстъ, царьстъ* (за *Е*-то въ тѣзи двѣ речи виждъ: Бъл. грамм. отъ Отца Неофита стр. 43)? Ний не можемъ одобри туй полагаанье и въ прилагателнитѣ, защото тогасъ старо бъл. *добрий — добрый-тъ* щеше де се изговори днесъ *добрѣа добрыа-тъ*, пъ ний говоримъ въ отрѣденъ видъ съ ново още едно опредѣленіе — *тъ* — *добрийтъ* — *добрыятъ* (безъ зеванье). Никакъ прочее нема мѣсто и въ имената. Чудимъ се, какъ не се е послужилъ Г. Момчиловъ съ готовий-тъ издиренъ законъ отъ Г. Гаврила Кръстовича въ Българскитѣ книжници, гдѣто този почетенъ книжевникъ е основно доказалъ, че членъ-тъ си е единъ *тъ*, а сичкитѣ други букви *а, о, ъ, е* сж вмѣтки (за благогласіе). Останали сж пакъ на край по негдѣ, защото е отпаднало *т*-то както е отпаднало и въ трѣтото лице (ч. јед.) на нѣкои глаголи, и въ произношеніето на речитѣ *радостъ — радос, кост — кос*. —

9. На странж 32 подъ брой 51 по нашето мненіе Г. Момчиловъ щеше да погоди правиятъ законъ, ако го бѣше положилъ както казахме ний за имената подъ 4.

10. На странж 33 подъ брой 52 рѣчитѣ *достоеиъ* и *таеиъ* не скратяватъ е въ ѣ Ч. М.; но въ јед. чис. трѣбва да бждатъ написани: *достоеиъ — достоѣиъ*; *таѣиъ — таѣѣиъ* и подиръ *е*-то въ Ч. М. отпада по законъ-тъ, който е Г. Момчиловъ положилъ по горцѣ подъ сщиятъ брой. Това показва и женскитъ родъ, който става отъ мъжкитъ съ приставкж *а*.

11. На странж 42 подъ брой 61 заб. 1), Г. Момчиловъ, като доказва основно, чи неправилно пишемъ *мя, тѣ*, искава мненіе че е по право да пишемъ *ма, та*. Доказателство-то му е чи отъ старж-тѣ носжъ буквж *ѡ*, разлѣна въ елементитѣ ѣ *и*; — *миѣ*. *миѣ* като отпаднало *и* и буквата *ѡ* се нечете, то подобръ да ѡз за-